

הסטודנטים משתוללים * החיים הכפולים של מריה של *
לוונדי שאין לאחרות? * צייר בדואי-חביבה החדש של הבוהימה החל-אבי

הסנטור הידידור

הסנטור האמריקאי הפרוי-ישראלי הריסון בא לארץ לוועידה של האו"ם על בעיות זיקנה שהוא אדם חשוב מאד ואורח נכבד מאד, אירח הממשלה בהתאם.
כל יום בבוקר תקעה אותו לתוך אוטו כזה ענבים, כדי שיראה את כל הארץ ותהיה לו הסנטור ראה את סיני השלם, ואת הגולן הש בסוף הגיע לירושלים השלמה, אפיה שחיכתה ל עה בצורת הומנה למסיבת קוקטייל בקונסוליה קאית בירושלים המזרחית.
הסנטור שאל למה צריך שתי נציגויות אמר בארץ, ובמיוחד שאחת מהן אמונה אצל המלך המלווים אמרו באמת למה? סתם הוצאה למשלם המיסים.
כשפגשנו אותו אוכל ארוחת-ערב במסעדה ביפו, הבטיח להזכיר לניקסון את העניין, למרו לא באותה מפלגה.

סנטור ויליאמס: יזכיר לניקסון

ENFANTS TERRIBLES

כל השנה עוסקים הסטודנטים שלנו בלי מודים. רק פעם בשנה, בנוסף השנת, הם משירים מעליהם את מסכת האדישות, כדי שתראו שבעצם שוכנת לה בליבם נשמה צעירה, סוערת ושואפת קידמה.
הרוח החדשה החלה נושבת בין כתלי ה-טכניון ביום חמישי בשעה עשר בערב. מאות סטודנטים עמדו על נפשם בתור לראות סטריפטז. אחרי הפקירו את גורלם ליד שולחן הרולטה. אחד נועץ אפילו הימר עשר לירות כדי לעשות רושם על החתיכות.

מירון העכברים: טיטוס ניצח

יוספה: יבוא מנתניה

מי שלא עמד במתח הקטלני הלך להתפרק בריקוד סוער, בעידודן של נערות גוגו מתל-אביב, שהתנועעו לכל הכיוונים בתוך כלובים מזהבים.

בתוך התנהלה מירון דרמטי בין עשרה עכברים. בעלי תודעה פוליטית היכרו על דובצ'ק והפסידו. תמיד אמרנו שאין לסמוך עליו. הזוכה היה טיטוס, עכבר סימפטי ו-שממנו, שגמא ברוב מרץ את מסלול הדיקט כמה פעמים לכל כיוון, אולי בגלל היתוש שוימוזם לו באוזן.

אחר-כך לא היה על מה להסתכל, עד ש-הגיעה יבבה קלטניק, סטודנטית למתמטיקה שנה א'. בינתיים נשפכה על הגג כמים קוקה קולה קרה כקרח. זוגות עיפים אך מאושים רים הסתכלו זה לזו בעיניים. ואלה שלא היה להם למי להסתכל, עמדו ואכלו בתאבון סטיקים בפיתה.

בחצות פוצצו זיקוקין די נור וגב אריק איינשטיין שר, ואז נגמר הסטיקים והבלו-גם, וכולם הלכו הביתה עייפים ומלאי סי-פוק.

בעוד כמה שנים, כשהיו גדולים, ילכו ל-דיסקוטק.

אתי: גוגו מתל-אביב

נערת השבוע:

דינה

כשרואים את דינה ברכה ו-את העיניים הירוקות שלה, מתעורר בבנאדם הרגש הלא-מי ואומר לו כך: צריך מייד לעשות משהו, כדי שכל העולם יראה מה שאני רואה, ויידע איזה חתיכות לא נורמליות מסתובבות אצלנו!

בהתחלה זה קרה לאורי זור-הר, שנתן לדינה תפקיד בסר-טו התרוממות. אחר-כך זה קרה למפיק מתי רז, שצילם אותה לסרטון-פירסומת של קופת-חולים, כדי שכל החולים יס-תכלו על דינה ויבראו.

אחר-כך ראה את דינה הב-מאי יואל זילברג, ונתן לה תפקיד בסרט שעשה. מעשהו דומה לאלוירה מאדיגה, רק שבסוף זה פירסומת לזבנג.

בסוף גילה אותה גם יורם לוקוב, הצייר הכי יפה בתל-אביב. יורם בעצם מכיר את דינה מזמן, אבל דינה היתה אז קטנה, ויורם לא מסתובב עם צוציקיות. עכשיו, כשהיא כבר בת שבע-עשרה, יורם לוקוב אותה כל יום לים, ומכיר לה את רבי-סרן הצנחנים לשע-בר ינוקא, ועוד ידידים.

דינה מרגישה שהיא עדיין בתחילת הדרך. "הגעתי הכי רחוק עד כסית, אבל מהצד השני של דיזנגוף", היא אומרת.

לפי מה שהאינטואיציה לו-חשת לנו באותו, היא תגיע עוד יותר רחוק.

דינה ברכה: עוד תגיע רחוק

נשף הטכניון: בתור לסטריפטז